

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за еднѣ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тимбры (пулове) 50 гроша за годишъ. Спомоществованія-та трѣба всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вмѣстятъ по 2 гр. на реда-та.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 20 ЯНУАРІЙ 1877.

Брой 3.

ИЗВѢСТІЕ.

По причинѣ на непостояннѣ-тъ цѣнѣ на кайме-то и на пощенскы-тъ Турскы тимбры, ный не можемъ да пріедемъ по-малко отъ 50 гроша въ кайме или въ пощенскы Турскы тимбры за Седмиченъ-тъ Зорницѣ за годишъ и по-малко отъ 8 1/2 гр. за Мѣсеченъ-тъ. Слѣдователно ный извѣстывамъ на настоятели-тъ си да не зематъ вече по-малко отъ това количество.

Пощенскы-тъ разноски не трѣба да сѣ извѣдватъ отъ спомоществованія-та.

ЧУДЕСА-ТА ХРИСТОВЫ.

(Продълженіе).

II. Чудеса-та неимовѣрны ли сѣ?

1. Всички-тъ чудеса не сѣ неимовѣрны.

Ако да бѣше противно на основнѣ-тъ законы на човѣческый-тъ умъ да вѣрва въ чудесны или свѣрхъ-естественны явления, тогава всички-тъ чудеса щѣхъ да сѣ неимовѣрны. Ако човѣческый-тъ умъ да бѣше така съставенъ, щото необходимо да отхвърля всякакви чудесны явления, тогава всички-тъ чудеса щѣхъ да сѣ неимовѣрны. Исторія-та на човѣческый-тъ родъ, обаче, доказва че човѣческый-тъ умъ не е былъ така съставенъ. Каквото и да сѣ были мнѣнія-та на нѣколко лица, човѣци-тъ въобще отъ всички-тъ народы, варварскы и образованны, сѣ вѣрвали въ чудеса-та. Това доказва положително че такова вѣрваніе не е противно на естество-то на човѣческый-тъ умъ. Гизо, Френскый-тъ историкъ и философъ, утвърдява че вѣрованіе-то въ чудесны или свѣрхъ-естественны явления е естествено, първобытно и всеобщо. Даже вѣрованіе-то въ лъжливы чудеса подтвърдява тѣзи естествени наклонности на човѣческый-тъ умъ. Прочее, не е разумно да отхвърлямы изведиждѣ и безъ изслѣдованіе всички-тъ чудеса за неимовѣрны. Ако има достаточны доказателства за тѣхъ, тѣ могатъ да сѣ вѣрватъ; и понеже е възможно за Бога да прави чудеса, то за него е възможно и да ги придружи съ такыва доказателства щото да убѣдятъ всякой безпристрастенъ умъ. Далѣ има такыва доказателства е другъ въпросъ, кой-то трѣба да сѣ разгледа отдѣлно.

2. Всички-тъ чудеса не сѣ имовѣрны.

Ако и да не сме принудени да отхвърлимъ всички-тъ чудеса за неимовѣрны, пакъ не слѣдва отъ това, че трѣба да пріедемъ всички-тъ за истинны. Даже обыкновенны-тъ събитія на ми-

нимо-то не сѣ пріематъ безъ да сѣ подкрѣпены съ исторически доказателства. Чудеса-та, обаче, сѣ извъпрядны събитія, и слѣдователно тѣ трѣба да сѣ подтвърдятъ съ по-силны отъ обыкновенны-тъ доказателства. Прѣдани-та на много народы и на разны вѣроисповѣданія изобилуватъ съ чудеса, за които сѣ казва да сѣ случили въ разны врѣмена. Настоящый-тъ вѣкъ, обаче, не пріема никое отъ тѣхъ безъ едно строго изслѣдованіе, и той вече е отхвърлил много отъ тѣхъ като баснословны. Това е благоразумно; и никой не трѣба да сѣ бон отъ такова строго историческо изслѣдованіе, защото то не може да има друго слѣдствие освѣнъ отхвърляніе-то на лъжливы-тъ чудеса и благоразумно-то пріеманіе на истинскы-тъ чудеса. Нека да сѣ отхвърли всяко чудо което не е подтвърдено отъ достаточны исторически доказателства.

3. Чудеса-та, за които сѣ говори въ Евангеліе-то, имовѣрны ли сѣ или неимовѣрны?

Този въпросъ трѣба да сѣ рѣши споредъ доказателства-та. Ако има достаточны доказателства за тѣхъ, тѣ сѣ имовѣрны; но ако нѣма, тѣ сѣ неимовѣрны.

Доказателства-та за подтвърденіе-то на Евангелскы-тъ чудеса сѣ двояки: първо, има доказателства отъ естество-то на самы-тъ чудеса, и, второ, отъ свидѣтельства-та на онѣзи, които сѣ ги видѣли, когато сѣ сѣ извършвали.

Нека разгледамы първо доказателство-то отъ самы-тъ чудеса.

Понеже чудеса-та сѣ едно извъпрядно обявленіе на божественнѣ-тъ силѣ, то тѣ трѣба да иматъ нѣкои божественны качества; и чудеса-та, които сѣ записватъ въ Библиѣ-тъ, дѣйствително иматъ такыва качества. Тѣ сѣ отличаватъ по единъ заблѣжителенъ начинъ отъ всички-тъ други записаны чудеса.

а) Понеже чудеса-та сѣ едно извъпрядно обявленіе на Божественнѣ силѣ и мадрость, то трѣба да заключимъ че тѣ трѣба да сѣ извършили не въ нищожны и незначителны, но въ извъпрядны обстоятелства. Чудеса-та, които сѣ повѣстуватъ въ Библиѣ-тъ, не сѣ были извършени въобще въ нѣкои обыкновенны обстоятелства само да привлѣкжтъ вниманіе-то на човѣци-тъ или да задоволятъ любопытство-то имъ, на въ важны и критическы врѣмена въ исторіѣ-тъ на човѣческый-тъ родъ. Чудеса-та не изобилуватъ въ Библиѣ-тъ. Тѣ не сѣ намиратъ на всѣхъ отъ страницы-тъ ѿ. Мнозина отъ най-отличны-тъ лица въ Вѣтхый-тъ Заветъ не сѣ правили чудеса. Повечето чудеса, които сѣ повѣстуватъ въ Библиѣ-тъ, сѣ были из-

вършени въ слѣдующы-тъ три най-важны періоды въ исторіѣ-тъ на церквѣ-тъ: Първо, когато Богъ най-напрѣдъ установи чрѣзъ Мойсея едно видимо теократическо царство на земѣ-тъ. Второ, когато избранный-тъ народъ Божій е былъ наклоненъ да напусне съвсѣмъ служеніе-то на истиннаго Бога и да сѣ прѣдаде на идолопоклонство-то. Тогава отетжпническы-тъ царіе Израилеви бѣхъ унищожили Левитско-то священство, и бѣхъ въвели лъжливы богове, и само нѣколко отъ тѣхъ бѣхъ останали вѣрни на истиннаго Бога. Въ този важенъ случай Богъ е обявилъ славѣ-тъ си чрѣзъ чудеса-та, които е направилъ чрѣзъ пророцы-тъ, и съ това е убѣдилъ народъ-тъ че той е единчкый-тъ истинный Богъ. Трето, въ врѣме-то, което всички-тъ пророци бѣхъ прѣдсказали и въ което станжъ най-великото събитіе въ исторіѣ-тъ на човѣческый-тъ родъ, именно, врѣме-то, въ което Сынъ Божій сѣ въплотилъ, пострадалъ и умрѣ за да избави човѣци-тъ отъ грѣхъ-тъ. Всички-тъ онѣзи случаи сѣ были извъпрядны и сѣ изискивали извъпрядны обявленія на Божественнѣ-тъ силѣ и славѣ.

Чудеса-та, които сѣ повѣстуватъ въ Библиѣ-тъ, сѣ были извършени въ незначителны обстоятелства, не да задоволятъ едно просто любопытство, не въ честь на човѣци-тъ чрѣзъ които тѣ сѣ сѣ извършили, и не просто да улѣкчатъ частны нужды; но тѣ сѣ сѣ извършили въ обстоятелства отъ най-големъ важность и да служатъ за най-высокы-тъ интересы на човѣческый-тъ родъ, именно, за установленіе-то на Божіе-то царство на земѣ-тъ. Онѣзи извъпрядны обявленія на Божественнѣ-тъ силѣ сѣ станжали, защото обстоятелства-та сѣ были извъпрядны, и нужда-та отъ такыва обявленія е была необходима. (Слѣдва).

ДВА ВИДА ХРИСТІАНИ.

2.

Въ първый-тъ си членъ ный разгледамы онѣзи классъ христіаны, които сѣ посвящаватъ почти исключительно на духовны размышленія за своѣ-тъ си духовнѣ полжѣ, и споменжхмы вкратцѣ нѣкои отъ добры-тъ и отъ лошы-тъ слѣдствія които произсхождатъ отъ такъвъ видъ христіанскы животъ. Нека сега да разгледамы другый-тъ классъ христіаны, които сѣ посвящаватъ особено на христіанскы дѣла.

Явно е отъ исторіѣ-тъ на христіанскѣ-тъ церквѣ, че много полезны и важны службы сѣ были извършени отъ такыва христіаны. Цѣлый-тъ свѣтъ много дължи на тѣхнѣ-тъ дѣятельность. Тѣ сѣ съжялявали бѣдны-тъ, просты-

тъ и порочны-тъ въ свое-то си отечество, и сѣ сѣ старали по разны начинны да помагатъ на бѣдны-тъ, да наставляватъ просты-тъ и да избавятъ порочны-тъ отъ пороцы-тъ имъ. Тѣ сѣ основавали вечерны училища за онѣзи, които не сѣ имали врѣме да отиватъ на училище деня; други училища назначены особено за бѣдны дѣца, дѣто ученици-тъ сѣ получавали не само знаніе, но до нѣкждѣ и хранѣ и облѣкло; и Недѣлны училища въ които Слово-то Божіе сѣ е прѣподавало. Тѣ сѣ съставили дружества да съдѣйствуватъ за добро-то на слѣпы-тъ, на глухы-тъ и на луды-тъ. Основали сѣ почти въ всѣкоѣ държавѣ на свѣта много благотѣльны заведенія за всѣкой видъ злощастности. Съставили сѣ дружества съ цѣль да печататъ и да распространяватъ Слово-то Божіе и други религіозны книги и брошюры, тѣи щото никой въ отечество-то имъ да не е принуденъ да остане безъ Евангеліе-то Христово. Основали сѣ и сѣ поддържали богословскы училища, въ които студенти-тъ да сѣ приготвятъ да проповѣдватъ Евангеліе-то на съотечественници-тъ си. При това тѣзи дѣятелны христіани не сѣ ограничавали старанія-та си само между свой-тъ си народъ. Тѣ сѣ помнили че човѣци-тъ отъ всички-тъ народы сѣ тѣхны братія, и че Христосъ зановѣда на ученицы-тъ си да отиджтъ по всички-тъ свѣтъ и да проповѣдватъ Евангеліе-то на всѣхъ тварь, и за това нѣкои отъ тѣхъ сѣ отишли по всички-тъ части на свѣта за да исполняватъ тѣзи святѣ длъжности. Тѣ сѣ съжялявали братія-та си, отъ каквѣто народность и да сѣ были тѣ, които сѣ страдали отъ гладъ, или отъ моръ, или отъ мечь, и сѣ были готови да имъ помагатъ съ съчувствие-то си и съ подароцы-тъ си. Тѣ сѣ сѣ старали да отмахиватъ подозрѣнія-та и зависти-тъ които отчуждаватъ и повреждатъ народы и церквѣ. Такыва христіани сѣ намираатъ между всички-тъ съсловія и состоянія човѣческы; тѣ участвуватъ въ скърби-тъ и въ радости-тъ на подобны-тъ си, въ несполуки-тъ и въ сполуки-тъ имъ; и, слѣдователно, тѣ могатъ напълно да съчувствуватъ съ тѣхъ въ борбы-тъ имъ. Като сѣ намиратъ повседневно въ сношеніе съ подобны-тъ си, тѣ могатъ, съ безпороочно-то си поведеніе и смиреный-тъ си духъ, да ги убѣдятъ да слушатъ усърдно и да пріематъ искренно Евангеліе-то Христово. Явно е че блаженны слѣдствія сѣ произлѣзли отъ старанія-та на такыва дѣятелны христіаны. При всичко това, обаче, има и лошы слѣдствія когато човѣци-тъ сѣ посвящаватъ исключительно на такава христіанскѣ дѣятельность.

Онѣзи, които толкозъ исключительно

ся посвятичаватъ на христiански дѣла, щото нѣматъ врѣме за духовны размышленія, ставатъ повърхностни христiанци. Тѣ не размышляватъ твърдѣ много върху слово-то Божіе, и слѣдователно не могатъ да пропоницайтъ дълбоко въ истини-тѣ му. Тѣ толкозъ ся старайтъ за духовно-то просвѣщеніе на други-тѣ, щото прѣнебрегаватъ свои-тѣ си души, и не внимава-ватъ за свое-то духовно развитіе. Тѣ може-бы да почнатъ, такожде, да ся уповаватъ за спасеніе-то си повече на дѣла-та си, нежели на Исуса Христа. Тѣ може да ся надѣватъ да ся спасятъ повечето поради онова, което сѣ сторили за други-тѣ, нежели поради онова, което Христосъ е сторилъ за тѣхъ.

Посочили смы на читатели-тѣ си вкратцѣ нѣкои отъ добры-тѣ и нѣкои отъ лошы-тѣ слѣдствія, които произхождатъ отъ дѣйствованія-та на тѣзи два вида христiанци. Колкото за насъ, ный всища трѣбва да ся стараемъ да усвоимъ добры-тѣ качества и да отхвърлимъ злы-тѣ и на два-та вида; ный трѣбва да слѣдвамы по единъ срѣднѣ пѣть между тѣзи двѣ крайности, и за да можемъ да сполучимъ това, ный трѣбва да подражавамы примѣръ-тѣ на Христа. Негово-то прѣвѣсходство състои въ това, че въ него си памиратъ съвършенства отъ всѣкой видъ. Той често ся отдѣляше отъ народъ-тѣ и даже отъ ученицы-тѣ си за духовни размышленія и за лично съобщеніе съ Отца; но послѣ пакъ слѣдваше да поучава народъ-тѣ, да лѣкува болны-тѣ, да храни гладны-тѣ и да утѣшава наскърбены-тѣ. Христiанцы-тѣ трѣбва по сѣщій-тѣ начинъ да посвятичаватъ по единъ часть отъ врѣме-то си за духовны размышленія тѣхъ, щото да могатъ да ся утвърдятъ въ вѣрж-тѣхъ, но тѣ трѣбва, тоже, да ся посвятичаватъ на христiански дѣла, щото да могатъ други-тѣ да ся ползуютъ отъ тѣхны-тѣ старанія.

Р. Томсонъ.

Всички-тѣ домашны животны трѣбва въ студено врѣме да ся държатъ подъ добръ покривъ. Притяжатели-тѣ, които не внимава-тъ на това, много губятъ; защото животны-тѣ имъ доста ослабѣвають. Животны, които ся държатъ на студено, ядѣтъ повече отъ ошѣзи, които ся държатъ на топло. При това добитцы-тѣ трѣбва да ся хранятъ редовно; не когото ся *слуши*, но на о-прѣдѣлено врѣме.

Извѣстятъ че Шведскій-тѣ царь, Саксонскій-тѣ царь, Австрійскій-тѣ Архидукъ Карлъ Лудовикъ, Рускій-тѣ Великъ Дукъ Константинъ, Баденскій-тѣ Великъ Дукъ, и наслѣдникъ-тѣ на Данскій-тѣ прѣстолъ, сѣ станали почитаемы членове на Международно-то Дружество, прѣдложено отъ Белгійскій-тѣ царь, за изслѣдованіе-то и просвѣщеніе-то на Африкѣ. Извѣстно е вече че Галскій князь е пріелъ да е Прѣдсѣдатель на Англійскій-тѣ Народенъ Комитетъ, който има сѣщж-тѣ цѣль.

Единъ земледѣльчески вѣстникъ казва: «Намиратъ ся тридесетъ рода на-сѣкомы, които ся хранятъ съ градинарскы плодове (зарзаваты). Лоза-та на гроздіе-то има около петдесетъ не-пріатели отъ насѣкомы; ябълчно-то дърво — седемдесетъ и петъ, а жито-то и други подобны произведенія иматъ петдесетъ.»

МАЙМУНЫ.

Маймуны-тѣ сѣ отъ много видове, отъ които нѣкои много приличатъ на чело-вѣка. Нѣкои отъ тѣхъ сѣ малки, а нѣкои кога ся исправятъ сѣ почти толко-ва высоки колкото чело-вѣкъ. Тѣла-та на всички-тѣ маймуны сѣ покриты съ космы, но по лица-та на нѣкои ви-дове отъ тѣхъ почти не растѣтъ космы. Между тѣхъ има и опанаты, и неопанаты. Тѣ иматъ по четири нозѣ, или по двѣ нозѣ и по двѣ рѣцѣ, т. е. прѣд-ни-тѣ имъ нозѣ сѣ толкозъ подобны на чело-вѣчески рѣцѣ и извършватъ такыва службы, щото тѣ въобще ся наричатъ рѣцѣ. При това, и задны-тѣ имъ нозѣ извършватъ много службы както рѣцѣ, като да хващатъ, да гра-бятъ и проч. Но нѣкои отъ тѣзи животны ся наричатъ и *четверорѣцѣ*. Тѣ не могатъ да ходятъ свободно са-мо на задни-тѣ си нозѣ, и когато сѣ принудени да ходятъ тѣхъ, тѣ въобще ся подпиратъ съ прѣдни-тѣ си нозѣ или рѣцѣ, които сѣ доста дългы, и така ходятъ като хромъ чело-вѣкъ.

Въобще маймуны-тѣ сѣ самолюбивы, коварны, крадливы и отмѣстители. Нѣкои видове отъ тѣхъ сѣ доста прим-чивы и могатъ да ся научатъ да из-вършватъ много нѣща; но до сега ни-кой отъ тѣхъ не е могълъ нѣкога да ся въспита тѣхъ, щото да извършва нѣкожъ полезны работѣ за чело-вѣка. Напротивъ тѣ понѣкога вършатъ голѣ-мы пакости даже на ошѣзи, които сѣ ги обичали и хранили съ години. Ни-кой видъ отъ тѣхъ не е можилъ нѣко-га да ся научи да говори. Тѣ играйтъ разны игры; и въобще сѣ такыва по-дражатели, щото правятъ сѣщж-тѣ движенія които виждатъ у чело-вѣцы-тѣ, и за тѣхъ ся расказватъ разны при-казки. Тѣ ся намиратъ по топы-тѣ поясы и на двѣ-тѣ полушарія, и най-много пзобилуватъ по-высоки-тѣ го-ристы мѣста.

Нѣкои отъ неопанаты-тѣ видове май-муны сѣ *Чимпанзе, Горила и Уранг-Гутангъ*.

Чимпанзе, на който отечество-то е Западна тропическа Африка, е покры-та съ вѣзчерны космы, живѣе на дру-жины, прави колибы-тѣ си отъ клоно-ве и шумжъ, и ся вѣржжава съ крѣ-пелы и съ каменіе за да ся пазитъ отъ нападеніе-то на чело-вѣцы или други не-пріатели. Когато ся опитоми, тя ся научава да ходи, да сѣди и да яде като чело-вѣкъ. Тя, кога е права, е около два лактіе высока.

Горила, на който отечество-то е тоже Западна тропическа Африка, е около два лактіе и половина высока когато стои права; тя има здраво и тѣжко тѣлосложение, силны челюсти и люто расположеніе, и по тѣзи причинъ тя е най-страшна отъ всички-тѣ ви-дове маймуны.

Уранг-Гутангъ, на който отечес-тво-то е Борнео и нѣкои други ос-тровы по В. Океанъ, е около два ла-ктіе высокъ кога ся исправи, и е по-крытъ съ острж червенж козинж; ли-це-то му е вѣзсиньо.

По едно врѣме въ Египетъ чело-вѣ-ци-тѣ сѣ ся кланяли на маймуны; а въ нѣкои части на Индіѣ и до днесъ ся кланятъ на нѣкои отъ тѣзи животны; и единъ пѣтникъ описва единъ доста великолѣпенъ храмъ посвѣтенъ на май-муны-тѣ.

Влияніе-то на лѣсове-тѣ върху климатъ-тѣ. — Слѣдующи-тѣ забѣ-лѣжки намирамы въ едно изложение върху слѣдствіе-то отъ искорененіе-то на лѣсове-тѣ, които нѣкога сѣ по-крывали Чили (въ Южнѣ Америкѣ). Прѣзъ минжлѣ-тѣ 30 години, земе-дѣліе-то въ Чили ся распространило извѣредно. По-прѣди, тѣзи земя е вносила жита-та си отъ други страны, а сега тѣ ся износѣтъ изъ нежъ. Пър-вый-тѣ потикъ ся е далъ отъ откры-ваніе-то на злато-то въ Калифорніѣ; тогава нужда-та за жита станжла голѣма, и Чили ся заловила да запъл-ни тѣзи нужды. Въ жаркостъ-тѣхъ си да произведѣтъ жито и ячменикъ, селяни-тѣ безразсѣдно изгорили лѣсове-тѣ въ долини-тѣ Кордиерѣ при крайбрѣжіе-то. Работаніе-то на рудници-тѣ тоже искоренило лѣсове-тѣ и въ долины-тѣ на главно-то бърдо на Андскы-тѣ пла-нины. Слѣдствіе-то отъ това е было лишеніе-то на тѣзи мѣста отъ доста-точно-то имъ количество дѣждъ, и без-плодность-та на земѣж-тѣхъ имъ.

Нѣма съмнѣніе че искорененіе-то на лѣсове-тѣ въ много мѣста изъ Бѣлгаріѣ е направило земѣж-тѣхъ бесплодны. Селяни-тѣ и граждани-тѣ на всякъдѣ трѣбва да запазватъ до нѣкъдѣ горы-тѣ, лѣсове-тѣ, и куріи-тѣ, и да посѣ-ватъ новы, ако искатъ да не ся лиша-ватъ отъ достаточно-то количество дѣждъ, и вслѣдствіе на това да не направятъ земѣж-тѣхъ си неплодородны.

САМОЛЮБІЕ.

I.

Самолюбіе-то е онова чувство, което ны увлича да ся грѣжимъ исклучительно за свой-тѣ си интересъ или за свой-тѣхъ си добротѣсти. Самолюбивъ че-ловѣкъ ся нарича онзи, който иска да си присвоява всичко за свой-тѣхъ полжъ и славж. Всѣкой чело-вѣкъ естествено любитъ себе си, и това е справедливо; но тѣзи любовь ако стане чрѣзмѣрна, тя ся прѣобрѣща въ страсть и бѣва страшнѣйшъ порокъ.

1. Подиръ славж-тѣ Саламинскѣ биткѣ, която ся одържа най-много съ мѣдростъ-тѣхъ и искусствѣ-то на Теми-стокла, заповѣдало ся да ся испыта кой помогилъ най-много да ся спечели побѣда-та. Всѣкой отъ войводи-тѣ по-ставилъ себе си на първо мѣсто, а Темистокла на второ; но народъ-тѣ, който знаеше най-добръ отъ всички кому принадлежи истинна-та заслуга, понеже самолюбіе-то него заслѣпява-ше, даде първж награджъ на оногова, когото всички-тѣ войводи поставяхъ на второ мѣсто.

2. Сократъ, като видѣ че ученикъ-тѣ му Алкивиадъ, твърдѣ много ся въз-гордѣлъ съ богатство-то и съ земи-тѣхъ си, които имаше, заповѣда да донесжтъ картж-тѣхъ на Грѣціѣ: — Младежо, каза му той, налѣрете ми тукъ Атинѣ.

— Ето ѣхъ.

— Сега ми покажете дѣ сѣ ваши-тѣ земи и дреболинъ?

— Тѣхъ ги нѣма тукъ.

— И тѣхъ, слѣдователно, нѣколко стѣпки земя, която хора-та не щѣтъ ни на картж-тѣхъ да забѣлѣжатъ, можѣ да тя увлѣче да ся мыслишь че си нѣщо по-горенъ отъ братѣ-та си.

3. Самолюбіе-то е недостаткъ прѣзъ всичко врѣме на живота, но най-много то ся явѣва въ младежи-тѣхъ. Атинскы-тѣ младежи омаени отъ славж-тѣхъ и Темистокла и Перикла распалихъ ся отъ необыкновенно желаніе че тѣхъ мѣ-го ще спомогнѣтъ на отечество-то си, ако имъ ся даджѣ высоки службы. Е-динъ изъ между тѣхъ, на име *Глауконъ*, бѣше си въобразилъ че той най-до-брѣ бы управлявалъ държавж-тѣхъ, а нѣмаше по-много отъ двадесетъ годи-ны. Всички-тѣхъ му роднины и пріатели го съвѣтувахъ да ся откаже отъ тѣхъ-мысль, която не прилича ни на годи-ны-тѣхъ му, ни на способности-тѣхъ му. Само Сократъ, който го обичаше, го направи да ся откаже отъ мысль-тѣхъ си; и то ето какъ постѣпваше този великъ чело-вѣкъ да го поправи, и съврѣменно да не докачи самолюбіе-то на този младежъ.

Единъ пѣтъ Сократъ го срѣщилъ на пѣтя и подкачилъ разговоръ съ него тѣхъ искусно, щото младежъ-тѣхъ не можаше да го не слуша: а това бѣше вече голѣма печалба.

— Вый слѣдователно желаете да у-правлявате държавж-тѣхъ, казѣ му той?

— Желѣжъ, отговори Глауконъ.

— Това е твърдѣ добро; защото, ако сполучите, вый ще бѣжете въ съ-стояніе да принесете полжъ на пріа-тели-тѣхъ си, да уголѣмите кѣщѣ-та си, и да разширите граници-тѣхъ на оте-чество-то си. Ще ся прочете не са-мо въ Атинѣ, но и въ цѣлѣхъ Грѣціѣ; та може да ви ся чуе име-то дори и до варварскы-тѣ народы, както ся е чуло и Темистоклово-то име. Най-послѣ на всички погледи-тѣхъ ще сѣ отпра-вени камъ васъ и всѣкой ще ви почита-тъ.

Такова пріятно начало отъ разго-воръ-тѣхъ ся твърдѣ ареса на младежъ-тѣхъ, защото това му бѣше слаба-та страна. Той вече не бѣрзаше да върви и разговоръ-тѣхъ можѣ да ся продѣлжи.

— Когато желаете да вы почитатъ и уважаватъ, вѣроятно, вый мыслите да бѣдете полезны на държавж-тѣхъ.

— Разумѣва ся че мыслишь.

— Тогава, кажете ми, моѣжъ ви ся, коя е първа-та услуга, който мыслите да направите на държавж-тѣхъ?

Но додѣто Глауконъ ся мѣчаше да отговори, защото незнаеше какво да каже, Сократъ му помогилъ като каза:

— Безъ съмнѣніе мыслите да ѣхъ о-богатите, т. е. да уголѣмите приходѣтъ ѣхъ.

— То ся знае.

— И, безъ съмнѣніе, вый знаете, колко сѣ държавни-тѣхъ приходи и кол-ко можѣтъ да ся уголѣмятъ. Вѣрвамъ че сте ги изучили основателно, тѣхъ щото ако въ единъ приходъ не дости-га нѣщо вый ще го допълните съ другъ.

— Заклѣвамъ ви ся че никакъ не съмъ мыслилъ върху това.

— Тогава ми кажѣте поне разходи-тѣхъ, които прави държава-та; защото и сами знаете колко е полезно ако ся прѣкъснѣтъ онѣзи разходи, които сѣ излишни.

— Право ви казвамъ че и за това съмъ мыслилъ толкова колкото и за първо-то.

Като е тъй, по-добър ще бъде да оставите за друго време намърение-то си, чрез което мислите да обогатите отечество-то си; понеже вий не ще можете да извършите това като незнаете приходи-тъ му и разходи-тъ му.

Този разговор не беше толкова приятен на младия държавник както оня от начало, защото беше принуден да признае че той още много неща не знае. Но на Глаукона доде ед-по нещо на ума и захванъ:

— Чини ми ся че вий не споме-няхте за единъ твърдъ изобилентъ из-воръ за богатство. Държава-та не мо-же ли да ся обогати съ затриване-то на нейни-тъ неприятели?

— Да, Имате право, но за да ся извърши това трѣба да имате по-го-лѣмъ силъ отъ неприятеля, иначе мо-жете да изгубите и онова което има-те. Овзи, който говори за войнъ, трѣ-ба да знае и свой-тъ си и силъ-тъ на неприятеля, и ако види че е по-силенъ тогава безъ страхъ прѣдлага войнъ-тъ, но ако види че е по-слабъ, мудро прѣдпазва народа да ся не за-плита въ неволѣ. А знаете ли каква е наша-та сила по сухо и по море и каква е сила-та на наши-тъ неприя-тели? Имате ли за това точни писмен-ны свѣдѣния? Азъ ще останъ твърдъ благодаренъ ако ми ги дадете да ги разгледамъ.

— Нищо отъ всичко това нѣмамъ.

— Тогава азъ виждамъ че ний нѣма да имаме скоро войнъ, ако станете владѣтель на отечество-то, защото трѣба още много да учите и за много неща да ся постараете.

Слѣдъ това той ся разговаря и за много други неща, и въ всичко го на-мѣри слабъ и безъ знание, и го на-кара самъ да ся узири колко смѣшни сѣ онѣзи, които ся мислятъ въ обще-ственни-тъ работи, а не притѣжаватъ друго освѣнъ самолюбие-то и желание-то да сѣднѣтъ на първо мѣсто. Вар-дите ся, драгий ми Глауконе, продума нѣ-послѣ той, да не бы извѣнѣрно-то ви желание да ся отличите въ за-слѣпи и тогава да излѣзе на явѣ ва-ша-та неспособность и некаждрность.»

4. — Осонскыя войвода, вице-кралъ Неаполскы, на единъ голѣмъ празникъ отишелъ да посѣти рудници-тъ Испан-скы и да направи милость на нѣкои отъ затворници-тъ. Като распытваше мнозина отъ прѣстѣпници-тъ какъ сѣ дошли до тъмницѣ-тъ, сѣки отговаря-ше че неправда-та надвила и че сѣго осѣдили безъ да му е разгледана до-брѣ работа-та. Само единъ ся намѣри, който искренно си призна всички-тъ злины, които е направилъ, като каза още че по-голѣмо наказание е заслу-жилъ отъ това, което търпи. «Нека на часа ся извади този развратникъ отъ тука, каза войвода-та, като го про-щава, да не бы да разврати тѣзи толкова почтени чловѣци.»

5. — Казвать, че Людовикъ XIV, Францускы кралъ, ся опиталъ единъ пѣтъ да пише стихове, на ги показалъ на единъ отъ свои-тъ придворны чи-новници и го попыталъ да каже колко струвать. «Господарю, каза му този безъ забикалкѣ, музы-тъ не прѣвзи-матъ градове.» Владѣтель-тъ, на кого-то беше дошло на ума да придобие и поетическѣ славѣ, съдра стихове-тъ си, пригърнъ и цѣдунъ чловѣка кой-то така отворено му каза истинѣ-тъ. Този е единъ отъ красны-тъ примѣры, дѣто самолюбие-то е побѣдено.

6. — Между Българи-тъ самолюбие-то и въ старо и въ ново време е на-правило голѣмъ злины. Много отъ съ-временни-тъ водители народны не щѣтъ ни да видятъ нѣкои по-разумны отъ себе си. За самолюбие-то си тѣ бы употребили всички непростены срѣдства само да ся не прочуе нѣкой повече отъ тѣхъ. Много празны главы ся мислятъ че тѣ сѣ достойны за все-чко, но нѣматъ никакво знание и опы-тность, като Глаукона. Малко благо-родны души ся намиратъ между насъ да признаватъ погрѣшки-тъ си като Людовика. И най-тъжни-тъ при насъ минаватъ като най-способни, стига да знайтъ да угождаватъ на самолюбие-тъ. Много села, градове, училища, чи-талища и дружества сѣ станали жер-тва на самолюбие-то. Много по-малко злины щѣхъ да ся случаватъ между насъ, ако бѣхмы были по-малко само-любивы.

П. Ивановъ.

КОНСТИТУЦИЯ-ТА НА ОСМАНСКЪ-ТЪ ДЪРЖАВЪ.

(Продължение).

Верховно-то Сѣдилище.

Чл. 92. Верховно-то сѣдилище ся съ-ставлява отъ тридесетъ членове, отъ които десетъ сенатори, десетъ държавни свѣтници и други десетъ избрани измежду прѣд-сѣдатели-тъ и членове-тъ на кассационно-то сѣдилище (темизъ) и на апелативно-то сѣдилище (истинафъ).

Всички-тъ членове ся опрѣдѣлятъ съ жребій.

Верховно-то сѣдилище ся свиква, когато е нужно, съ царско ираде, и ся съби-ра въ стѣнѣ-тъ на Сенатъ-тъ.

Негова-та длѣжностъ е да сѣди:

Министры-тъ;

Прѣдсѣдатель-тъ и членове-тъ на кас-сационно-то сѣдилище; и

Всички други лица обвинявани въ край-но прѣдательство или въ покушение противъ безопасность-тъ на Държавѣ-тъ.

Чл. 93. Верховно-то сѣдилище състои отъ двѣ камары: Обвинителна Камара и Сѣдебна Камара.

Обвинителна-та Камара състои отъ деветъ членове, опрѣдѣлени съ жребій измежду членове-тъ на Верховно-то Сѣдилище, и отъ които трима сенатори, трима държавни свѣтници и трима членове отъ кассацион-но-то и апелативно-то сѣдилище.

Чл. 94. Испрашаніе-то до сѣдебнѣ-тъ Камарѣ ся рѣшава отъ обвинителнѣ-тъ Камарѣ съ вышегласіе-то на двѣ-тъ тре-тини отъ членове-тъ ѝ.

Принадлежащи-тъ на обвинителнѣ-тъ Камарѣ членове не могатъ да зематъ уча-стіе въ разискваніе-та на сѣдебнѣ-тъ камарѣ.

Чл. 95. Сѣдебна-та Камара състои отъ 24 членове, отъ които седемъ сенатори, седемъ държавни свѣтници и седемъ отъ кассационно-то или отъ апелативно-то сѣ-дилище.

Тя сѣди съ вышегласіе-то на двѣ-тъ третини отъ членове-тъ си и съгласно съ сѣществующи-тъ закони, сѣдбы-тъ които ѝ ся испрашатъ отъ обвинителнѣ-тъ Камарѣ.

Нейни-тъ рѣшенія не подлежатъ нито на апелативентъ нито на кассационентъ сѣдъ.

Финанци-тъ.

Чл. 96. Никое даждіе за въ ползъ на държавѣ-тъ не може да ся опрѣдѣли, да ся расхвърли или да ся събере друго-яче освѣнъ съ силѣ-тъ на единъ законъ.

Чл. 97. Бюджетъ-тъ е законъ-тъ, който обема прѣдвижданиѣ-та на приходи-тъ и разности-тъ на държавѣ-тъ.

Даждіа-та за въ ползъ на държавѣ-тъ ся управляватъ отъ този законъ, колкото за расхвърляне-то и събиране-то имъ.

Чл. 98. Разглеждане-то и одобрение-то отъ Общо-то Събрание на бюджета става членъ по членъ.

Приложени-тъ таблицы, които съдържа-ватъ подробно приходи-тъ и разности-тъ ся раздѣлятъ на отдѣленія, главы и членове, споредъ образецъ-тъ, опрѣдѣленъ отъ пра-вилами-тъ.

Тѣзи таблицы ся одобряватъ глава по глава.

Чл. 99. Законопроектъ-тъ на бюджета ся поднася на Камарѣ-тъ на Прѣдставители-тъ веднага слѣдъ отваряне-то на сѣдѣния-та ѝ, за да бы полаганіе-то му въ дѣйстви-е да стане още отъ начало-то на употре-бление-то на което ся отнеса.

Чл. 100. Никаква разписка вътъ отъ бюд-жетъ-тъ не може да стане отъ държавни-тъ пары освѣнъ съ силѣ-тъ на единъ законъ.

Чл. 101. Въ случай на неизбѣжнѣ нужди оправданъ отъ извѣрденны обстоятелства, Министры-тъ могатъ, въ отѣжствие-то на Общо-то Събрание, да изнамѣрять, съ цар-ско ираде, потребны-тъ срѣдства и да на-правятъ непрѣвидени-тъ отъ бюджетъ-тъ разности, но съ условіе това да ся одобри отъ Общо-то Събрание съ единъ законо-проектъ, въ начало-то на най-близко-то му събиране.

Чл. 102. Бюджетъ-тъ ся одобрява за е-динъ години; той има силѣ-тъ на законъ сяво за години-тъ, на които ся отнеса.

При всичко това, ако въ слѣдствие на извѣрденны обстоятелства, Камара-та на Прѣдставители-тъ ся растури прѣди одо-бреніе-то на бюджетъ-тъ, Министры-тъ могатъ, чрезъ едно рѣшение пріето съ цар-ско ираде, да приспособятъ бюджетъ-тъ отъ прѣвиждѣ-тъ години, до идуще-то събрание, безъ да може приврѣмменно-то приспособление на този бюджетъ да надмине време-то на единъ години.

Чл. 103. Законъ-тъ на конечный правил-никъ на бюджетъ-тъ показва количество-то на събираніа-та и плащаніа-та върху приходи-тъ и разности-тъ на години-тъ за които сѣ станали.

Негова-та форма и раздѣленія трѣба да бѣждатъ еднакви съ онѣзи на бюджетъ-тъ.

Чл. 104. Законопроектъ-тъ на конечный правилникъ ся поднася на Камарѣ-тъ на Прѣдставители-тъ, лѣй-късно, въ край-тъ на 4-тъхъ години отъ онѣзи години на които ся отнеса.

Чл. 105. Ще ся състави единъ прѣгле-дателенъ свѣтъ който ще бѣде натоваренъ да прѣгледѣ да смѣтки-тъ на чиповници-тъ финансово-то отдѣленіе, както и го-дашны-тъ смѣтки на разны-тъ министерски отдѣленія.

Той ще отправя всякъ години на Камарѣ-тъ на Прѣдставители-тъ едно особно изложение, което да съдържава слѣдствие-то на неговы-тъ дѣла, придружено съ бѣлѣж-кы-тъ му.

Въ край-тъ на всяко тримѣсечіе ще ся прѣдстави на Н. В. Султанъ-тъ, чрезъ В. Везиръ, едно изложение на състояние-то на финанци-тъ.

Чл. 106. Прѣгледователный-тъ свѣтъ ще състои отъ 12 членове непрѣмняемы и опрѣдѣляваны съ царско ираде.

Никой отъ тѣхъ не ще може да ся изва-ди, безъ да ся одобри прѣдложение-то за изваждане-то му отъ Камарѣ-тъ на Прѣд-ставители-тъ съ едно рѣшение, пріето по вышегласіе.

Чл. 107. Изискваны-тъ условія и каче-ства за членове-тъ отъ прѣгледователный-тъ свѣтъ, подробности-тъ на тѣхны-тъ длѣжности, приспособимы-тъ правила въ случай на оставкѣ, замѣстваніе, възвышение или изваждане съ пенсіѣ, както и устрое-ніе-то на писалища-та на свѣтъ-тъ, ще ся опрѣдѣлятъ съ единъ особенъ законъ.

Областно-то Управление.

Чл. 108. Управление-то на области-тъ ще има за основѣ начало-то на распорѣделение-то на власть-тъ.

Подробности-тъ на това устройство ще ся опрѣдѣлятъ отъ единъ законъ.

Чл. 109. Единъ особенъ законъ ще на-реди на по-широки основы избирание-то на административны-тъ свѣты на обла-сти-тъ (вилаеты), на окрѣжия-та (санджакъ) и на кантоны-тъ (казѣ), както и избира-ние-то на общыи-тъ свѣтъ, който ся съ-бира всякъ години въ сѣдалище-то на всякъ областъ.

Чл. 110. Длѣжности-тъ на главный-тъ о-бластный свѣтъ ще ся опрѣдѣлятъ отъ сѣщыи особенъ законъ и ще обематъ:

Право-то да размышлява върху обще-полезны работы, като направа-та на жи-тища за сообщеніе, учреждение-то на зан-жодавыи земледѣльческы кассы, развитіе-то на промышленность-тъ, торговіи-тъ, зе-мледѣліе-то и распространение-то на об-що-то просвѣщеніе.

Право-то да ся оплаква прѣдъ компе-тентны-тъ власти за поправление на събы-тія и дѣла извършени противъ законъ-тъ и правила-та, было въ расхвърляне-то, было въ събиране-то на даждіа-та, было въ всяко друго нещо.

Чл. 111. Въ всякъ казъ ще има по единъ Свѣтъ за всякъ община. Този Свѣтъ ще има длѣжностъ да надзирава:

1) Управление-то на доходы-тъ на пе-движими-тъ имоты или на вакуфскы капи-тали(религіозны учреждения) на които осо-бенно-то назначеніе е опрѣдѣлено отъ рас-порѣжданиѣ-та на основатели-тъ или на о-бычай-тъ;

2) Употрѣбление-то на капиталы-тъ или на имоты-тъ, опрѣдѣлени съ завѣщаніе за чловѣколюбивы и благотѣлны дѣла.

3) Управление-то на капиталы-тъ на си-рѣчета-та, съгласно съ особенный-тъ за този прѣдмѣтъ правилникъ.

Всякой свѣтъ ще състои отъ членове избрани отъ община-тъ който прѣдста-влява, съгласно съ особыи-тъ правилници, които ще ся издадѣтъ за това.

Тѣзи Свѣты ще зависѣтъ отъ мѣстны-тъ власти и отъ главны-тъ областны Свѣты.

Чл. 112. Муниципалны-тъ работы (беле-діе) ще ся управляватъ въ Ц/градъ и въ области-тъ отъ избрани-тъ муниципалны свѣты.

Устроение-то на муниципалны-тъ свѣты, длѣжности-тъ имъ и начинъ-тъ за избира-ние-то на членове-тъ имъ, ще ся опрѣдѣ-лятъ съ особенъ законъ.

Разны распорѣжданиѣ.

Чл. 113. Въ случай че ся докажѣтъ дѣла или знакове, отъ които могатъ да ся прѣд-видѣтъ смущенія въ нѣкое мѣсто на Дър-жавѣ-тъ, царско-то правительство има пра-во да объяви тамъ обсадително-то положеніе.

Слѣдствіа-та отъ обсадително-то положеніе състоитъ въ приврѣмменно-то спиране на гражданскы-тъ закони.

Начинъ-тъ за управление-то на мѣста-та подъ обсадително-то положеніе ще ся на-реди съ особенъ законъ.

На Н. В. Султанъ-тъ принадлежи нека-кво право да отпраща отъ Дър-жавѣ-тъ онѣзи, които, по достовѣрны свѣ-дѣнія на полиціи-тъ, ся припознаватъ за нарушители на спокойствіе-то на Дър-жавѣ-тъ.

Чл. 114. Първоначално-то учение ще бѣ-де задлѣжително за всички-тъ Османли.

Подробности-тъ за приложениѣ-то ще ся опрѣдѣлятъ съ единъ особенъ законъ.

Чл. 115. Никое друго распорѣждане на Конституциѣ-тъ не може, подъ какъвто прѣдлогъ и да бѣде, да ся спре или да ся занемари.

Чл. 116. Въ случай на доказанѣ нужди, Конституція-та може да ся измѣни въ нѣ-кои отъ распорѣжданиѣ-та си. Това измѣне-ніе зависи отъ слѣдующи-тъ условія:

Всяко прѣдложение за измѣненіе, прѣд-ставено было отъ министерство-го, бы-ло отъ едикъ-тъ или отъ другѣ-тъ Камарѣ, трѣба прѣдварително да ся под-лага на разискваніе на Камарѣ-тъ на прѣдставители-тъ.

Ако прѣдложение-то ся одобри отъ вы-шегласіе-то на двѣ-тъ третини отъ члено-ве-тъ на тѣзи Камарѣ, ще ся испраща на Сенатъ-тъ.

Въ случай че и Сенатъ-тъ пріеме прѣд-ложено-то измѣненіе съ вышегласіе-то на двѣ-тъ третини отъ Сенаторы-тъ, то ще ся поднася за подтверждение на Н. В. Сул-танъ-тъ.

Ако ся подтверди съ царско ираде, ще има силѣ-тъ на законъ.

Всяко распорѣждане на Конституциѣ-тъ, за което ся е направилъ прѣдложение да ся измѣни, остава въ силѣ-тъ си, додѣто прѣдложение-то, слѣдъ като ся разиска отъ Камары-тъ, ся подтверди съ царско ираде.

Чл. 117. Тълкованіе-то на закони-тъ принадлежи:

На кассационно-то сѣдилище, за граждан-скы-тъ и наказателны-тъ закони;

На Държавный-тъ Свѣтъ, за администра-тивны-тъ закони.

На Сенатъ-тъ, за распорѣжданиѣ-та на Конституциѣ-тъ.

Чл. 118. Всички-тъ распорѣжданиѣ на съ-ществующи-тъ днесъ закони, правилници, правы и обычаи сѣ слѣдуютъ да ся при-способяватъ, додѣто не ся измѣнятъ или уничтожатъ отъ закони или правилници.

Чл. 119. Привременно-то наставление отъ 10 Шеваля 1293 (16/28 Октомври 1876) за Общо-то Събрание ще прѣстане отъ да има силъ отъ първий-тъ парламентарний периодъ.

7 Зилхидже 1293 (11/23 Декем. 1876).

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ.

СЛѢДСТВІЕ-ТО НА КОНФЕРЕНЦІЯ-ТА.

Лонд. *Таймс*ъ пыта какво ще бѣде слѣдствие-то на рѣшеніе-то на Портъ-та върху миръ-тъ на Европѣ. Нѣкои увѣряватъ положително че Руссія не ще ся бие съ Турція. Други увѣряватъ че не е несприятно на Генералъ Игнатіева за дѣто Тур. Правительство отхвърли прѣдложенія-та на Конференція-та. Кolkото за насъ ний не можемъ да прѣдскажемъ кое е право, или какво ще бѣде бѣдѣще-то. Руско-то Правительство ся намира въ твърдѣ трудно положеніе. Руский-тъ Императоръ е далъ думѣ-та си че ако Конференція-та не сполучи да придобіе отъ Портъ-та достаточни поръчителства за удученіе-то на състояніе-то на христіанскы-тъ и подданици, той ще дѣйствува независимо отъ други-тъ Силы. Това публично обявление не ся е zelo назалъ, и ний не можемъ да намѣримъ въ дѣла-та на Руско-то Правительство нѣщо което да докаже че то не е изоставило прѣдпріятіе-то, което Императоръ-тъ е изложилъ въ слово-то си въ Москвѣ. Една грамадна войска ся е приготвила вече, и друга още ся приготвя. Голѣмы разноски сѣ ся направили и едно силно народно вълненіе ся е произвело. Руско-то Правительство, ако и да е дешотическо, трѣба да земе въ вниманіе мнѣнія-та и желанія-та на народъ-тъ. Горѣспоменѣты-тъ причины налѣгаѣтъ Руско-то Правительство да объяви войнѣ. Отъ другъ-тъ страна, други причины има които го правятъ да ся въздържа. Първо, война-та ще изиска отъ Рус. Правительство да употреби всичкѣ-тъ си силѣ, защото Турско-то Правительство има голѣмѣ войска и положеніе-то му ще му помогне много. Руссія ще трѣба да издѣли голѣми сумѣнища и да протѣе много кръвъ за да сполучи. Второ, Руссія не ще може, слѣдъ като успѣе, да ся ползува напълно отъ побѣдѣ-тъ си. Тя не ще може да придобіе нѣкоякъ земѣ по причинѣ на завистъ-тъ на Австрія и на други-тъ Силы. Поради тѣзи причины мнозина мислятъ че Руссія ся трудна да избѣгне обявление-то на войнѣ-та.

Твърдѣ е възможно че нѣколко седмици и даже мѣсеци ще ся изминатъ прѣди Руско-то Правительство да объяви конечно-то си рѣшеніе. Меже-бы растураіе-то на конференція-та да бѣде начало-то на една повѣ фазѣ, въ който Западны-тъ Силы ще бѣдѣтъ за сега бездѣйствующи, а пакъ три-тъ Императорскы Дворове, именно Германскый-тъ, Австрійскый-тъ и Руский-тъ да ся занимаѣтъ още веднѣждъ съ въпросъ-тъ.

Г-НЪ ГЛАДСТОНЪ И КОНФЕРЕНЦІЯ-ТА.

Единъ телеграмъ отъ Лондонъ отъ 10 то-го казва че въ Фромъ, Г-нъ Гладстонъ, въ отговоръ на една депутация, казалъ че Лордъ Сализбери не може да ся укори лично за несполукѣ-тъ на конференція-та. Портъ-та като отбѣсѣ намалены-тъ прѣдложенія на конференція-та, на достояніе-то на Европѣ не приличаше да направи новы прѣдложенія. Европа не трѣбваше да отправя прѣпорѣченія на Турція, ако тя не бѣше рѣшена да настои за да ся зематъ въ вниманіе. Единъ важенъ въпросъ ся подига сега. Той състои въ това че Портъ-та, като не испълни обѣщанія-та си, трѣбва ли да продължава да ся ползува отъ прѣимущества-та на договоръ-тъ отъ 1856. Англія има въ тѣзи работѣ една важнѣ отговорност. Англ. Правительство трѣбва да извѣсти на народъ-тъ каквы сѣ слѣдствія-та отъ несполукѣ-тъ на конференція-та. Г-нъ Гладстонъ свършилъ като прибавилъ че той не иска да земе управленіе-то на свободолобивѣ-тъ партія.

МИДХАТЪ ПАША И КОНФЕРЕНЦІЯ-ТА.

Слѣдующе-то писмо намирамы въ *Фаръ дю Босфоръ* заето отъ *Най Фрай Прессъ* съ датѣ отъ 4 того.

Мидхатъ паша като пріеѣлъ особенный-тъ дописникъ на Пешанскый-тъ *Лондъ* казалъ му така: «Наши-тъ пълномощници сѣ на-товарени да обявятъ още веднѣждъ на конференція-та че ний не ще пріеѣмѣ ме-ждународнѣ комисіи подъ никакъмъ формѣ, и опрѣдѣленіе-то на вали-тъ съ одобрѣ-ніе-то имъ на Силы-тъ. Една държава, която има самоуваженіе и която пазѣ честь-та си, не може освѣнъ да отбѣсѣне подобны исканія»

За заминуваніе-то на пълномощници-тъ, той му казалъ така: «Намъ е жално за тѣ-зи ний поставили, но ний не ще направимъ нищо за да ѣмъ възпремѣ. Съ исклученіе на горѣспоменѣты-тъ двѣ точки, ний можемъ да разискваме всички-тъ други; и ако не стане споразумѣніе и върху тѣхъ, ний смы рѣшени да стоимъ срѣщо всичко което може да ся случи. Ний имамы 600 табура готовѣ войска, но въ случай на нуждѣ ний можемъ да извадимъ и другѣ войска. Артилерія-та ни е изрядна, но намъ ни липидватъ чиновници, които да иматъ достаточны познанія за независимо командуваніе, защото наша-та войска като е распрѣснѣ-та въ 50 различни точки, ний ще имамы нуждѣ отъ толкова военачалници».

РУСКА-ТА ВОЙСКА ПРИ Р. ПРУТЪ.

Віенскый-тъ дописникъ на *Таймсъ* пише слѣдующе-то:

Руска-та войска за да може да ся счита добръ приготвенѣ, трѣбѣтъ ѣ още 5—6 седмици. Истина е че за първы-тъ си движенія тя може да ся служи съ Румѣнскы-тъ желѣзници, но тѣ твърдѣ малко ще ѣ помогнатъ, защото тѣ достигатъ до Дуна-ва само при три точки, именно при Галацъ и Браила, при Гюргево и при Турно-Северинъ. Освѣнъ това тѣ иматъ само по една линія и по нѣколко вагоны. Сметнѣли ся че Руска-та войска, която ся намира сега при границѣ-та, за да ся снесе при Дунавъ-тъ, изискватъ ся 800 военны трена, които ще бѣдѣтъ принудены да върватъ само върху една линія. Двадесетъ трена на день най-много може да ся пратятъ за едно мѣсто, тѣй щото за принасяніе-то на всичкѣ-тъ войска съ потребны-тъ ѣ нѣщо на Дунавскы-тъ брѣгове изискватъ ся най-малко 40 дѣна.

Руска-та войска, прибавя този дописникъ, благодареніе на два-та мѣсячно прѣ-миріе, сега е въ много по-добро състояніе за да влѣзе въ единъ воененъ походъ от-колкото бѣше прѣди нѣколко мѣсеци.

ОКРѢЖНО-ТО ПИСМО НА В. ВЕЗИРЪ ДО ВАЛИ-ТЪ.

Конференція-та, съставена отъ прѣдста-вители-тъ на 6-тъ великы Силы, като не можа да достигне до едно общо споразу-мѣніе, тя ся растури, и членове-тъ ѣ тѣй както и посланици-тъ на тѣзи Силы, спорѣдъ наставленія-та на Правительства-та си, ще напустѣтъ столицѣ-та като си оста-вятъ намѣстници.

Несподука-та на конференція-та и за-минуваніе-то на прѣдставители-тъ и на пълномощници-тъ като сѣ чисто диплома-тически и привременны събитія, пріятел-скы-тъ сношенія, които сѣществуватъ ме-жду Царско-то Правительство и великы-тъ Силы, никакъ не сѣ поклатены. Слѣдовате-лно, наша-та длъжностъ е да ся обхождамы както испрѣди съ консулы-тъ и съ поддан-ници-тъ имъ пріятелскы и благосклонно.

Слѣдъ всичко, което ся е случило, твър-дѣ е естествено че неприятели-тъ на дѣр-жавѣ-та и на народъ-тъ може да направятъ всичко за да произведѣтъ раздоры ме-жду жители-тъ, и послѣ да ги прѣвуе-личѣтъ прѣдъ Европѣ и да повредѣтъ мно-го или малко дѣржавѣ-та. Прочее, трѣбѣ да обясните на населеніе-то че цѣль-та на наши-тъ неприятели е събаряніе-то на дѣр-жавѣ-та, и че то трѣбѣ повече отъ другъ пѣтъ да живѣе въ свѣршено съгласіе за да не имъ дава никакъмъ причинѣ.

Молихъ вы да обясните всичко това на всички-тъ Османцы, и да имъ съобщите прѣпорѣченія-та които ви направихъ въ прѣдидуше-то си писмо, на които очаквамъ слѣдствія-та съ нетърпѣніе.

ПОРТА-ТА И КНЯЖЕСТВА-ТА.

Прѣмиріе-то ся свършила на 17 Февруа-рія, и напослѣдокъ въ официалны-тъ кра-

говѣ ся говори че прѣговори почнахъ да ставатъ направо ме-жду Портъ-та и Сърб-ско-то правительство за сключваніе-то на миръ-тъ. Телеграмъ-тъ, които идѣтъ отъ Западъ, говорятъ за това. Единъ Парижкы телеграмъ отъ 17 того казва: «Всичкы-тъ Дворове свѣтватъ Сърбія да почне прѣ-говори-тъ за миръ съ Портъ-та.» Единъ Віенскы телеграмъ съ сѣмѣ-тъ датѣ каз-ва: «Съобщенія ся почнахъ на 16 того въ Віенѣ ме-жду Алеко Богориди паша, Тур-скый-тъ посланикъ, и Г-на Зюкича, по-литическый-тъ прѣдставитель на Сърбія въ Віенѣ, за възстановленіе-то на миръ-тъ.» Другъ телеграмъ отъ С. Петербургъ отъ 17 того казва: «С. Петербургскы-тъ въ-стѣпци извѣстиватъ че на Сърбія сѣ по-зволило да ся споразумѣ съ Портъ-та за миръ.»

(Тѣзи телеграми заемѣмы отъ *Л. Хералдъ*, но ний още не смы увѣрени за истинность-та имъ. *Ред.*)

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Миналы-тъ четвъртъкъ, Съръ Хенри Е-ліотъ, Англійскый-тъ посланикъ, заминахъ за Бриндизи (Италиѣ). На пѣтъ-тъ си той ся отбѣлѣ въ Атина дѣто ималъ дългъ раз-говоръ съ Гръцкый-тъ главенъ министръ. Въ сѣботѣ, Генералъ Игнатіевъ заедно съ Г-жѣ-та си, Контъ Зичи и Баронъ Калістъ, Австрійскый-тъ пълномощници, и Баронъ Вертеръ, Германскый-тъ пълномощникъ, за-минахъ за Триестъ. Контъ Бургоанъ, Френ-скый-тъ посланикъ, заминахъ въ сѣщѣй-тъ день за Франціѣ. Контъ Шодорди, Френ-скый-тъ пълномощникъ, заминахъ въ понѣдѣ-льникъ за Варѣ, а Контъ Корти, Италиан-скый-тъ посланикъ, заминахъ за сѣщѣй-тъ градъ въ вторникъ. И тѣй всички-тъ по-сланици и извъредни пълномощници на 6-тъ Порѣчителны Силы отсѣтствуватъ ве-че отъ Столицѣ-та.

Спорѣдъ едно писмо отъ Русчукъ до *Л. Хералдъ* Турска-та войска, която ся на-мира сега въ Дунавскѣ-та областъ, възлазѣла на 120,000 души. Тя можала да ся умно-жи въ кой да е часъ съ още 60,000 или 80,000 Черкезы и Башибозуци. Спорѣдъ *Фаръ дю Босфоръ* 4 военны болници сѣ ся основали въ Варѣ, Шуменъ, Силистрѣ и Русчукъ. Варненска-та можала да обема 1,000 легла, Шуменска-та — 750, Сили-стренска-та — 600 и Русчукъ-та 488.

Телеграми-тъ извѣстиватъ че Единбург-скый-тъ Дукъ заедно съ Дукинѣ-та си пристигналъ въ Атина минала-та сѣбота. Въ сѣщѣй-тъ день Лордъ Сализбери заедно съ свѣтъ-та си заминахъ отъ тамъ, слѣдъ като ималъ единъ дългъ разговоръ съ Гръ-цкый-тъ главенъ министръ.

Віенскый-тъ дописникъ на *Таймсъ* казва че Пълномощници-тъ Френскый и Италиан-скый прѣдложили да продължаватъ Конфе-ренція-та на друго мѣсто, но други-тъ пълномощници не одобрили тѣзи идеѣ. Сѣ-що и идея-та за сключваніе-то на Конфе-ренція-та съ единъ официаленъ протоколъ, който да съдѣржа рѣшенія-та на Силы-тъ, ся отхвърлила особенно отъ пълномощници-тъ на Германіѣ и Австріѣ. Последня-та идея ся е поддържала отъ Русіѣ.

Въ Недѣлѣ, единъ Англійскы вапоръ на-товаренъ съ 40,000 пушкы и съ 20 мил-ліона фишецы отъ Америкѣ, пристигналъ въ столицѣ-та.

Донъ Карло, притязатель-тъ на Испан-скый-тъ прѣстолъ, който отъ нѣкое врѣме насамъ ся намираше въ столицѣ-та, за-минахъ за Русіѣ прѣзъ Русчукъ.

Прѣди нѣколко дѣна мѣстни-тъ вѣстѣници обнародвахъ едно окрѣжно писмо отъ Князь Горчакова до Рускы-тъ посланици въ кое-то той казалъ че Русіѣ не искала сама да ся бие съ Турціѣ и пр. Последни-тъ телеграми, обаче, утвърдяватъ че Князь Горчаковъ не ще испрати подобно писмо додѣто не станѣтъ разискванія-та върху този въпросъ въ Парламенты-тъ Англій-скый и Германскый, които ще ся отворятъ сега наскоро.

Рѣшило ся съ царско ираде щото день-тъ на 11/23 декем., въ който ся прогласи

Турска-та конституція, да ся празнува всяка година съ официалны посѣщенія, то-повны грѣмежы и публичны освѣщенія.

Англичанци-тъ Г-нъ Стяфордъ, който напослѣдокъ е напечаталъ една народоо-писателнѣ картѣ на Европейскѣ Турціѣ, за който говорихмы въ миналы-тъ брой на «Зорницѣ», пріеѣлъ отъ Гръцкый-тъ Царъ Елискый-тъ орденъ «Спаситель».

Турско-то посолство въ Атина извѣсти-ло че всички-тъ Елипскы подданици, кон-то отиватъ въ Сопунскый-тъ вѣяетъ, трѣ-бѣ да ся снабдятъ съ нашпартъ подпи-санъ отъ Турскы-тъ консулскы власти въ Гръціѣ.

Научавамы ся че въ вторникъ едно мно-жество Българи ходили на Орта-кюй съ цѣль да направятъ нѣкакво заявлѣніе про-тивъ онѣзи лица, които быхъ дали подпи-сы-тъ си за сваяніе-то на Екзарха.

Слѣдующе-то съобщеніе пріеѣмы отъ пи-салище-то на печатъ-тъ:

(Официално).

Съобразно съ распоряженія-та на 17-й членъ на конституція-та, който постано-вява равенство-го на всички-тъ Отоманы прѣдъ закона и който прѣдписува за вси-чкы-тъ подданици сѣщѣ-тъ права и сѣ-щѣ-тъ обязанности къмъ странѣ-та, едно ираде на Н. И. В. Султанъ-тъ повѣлява да ся пріеѣматъ отъ сега нататѣкъ не-Мюсюл-манскы-тъ дѣла въ всички-тъ военны учи-лища.

Слѣдователно, всички оныя които быхъ по-искали да влѣзѣтъ въ рѣчены-тъ учили-ща, трѣбѣ да отправятъ просѣбъ до Мини-стерство-то на войнѣ-та, като ся съобра-зѣтъ съ установены-тъ правила за пріе-маніе-то на ученицы-тъ.

15/27 Януар. 1877.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ.

Берлинъ, Януар. 5 — Руский-тъ вѣстникъ *Голосъ* прѣдставѣя несполукѣ-тъ на Цар-градскѣ-та конференція като едно значи-телно поражение на Англійскѣ-та политикѣ. Русіѣ, казва *Голосъ*, пріеѣ конференція-та само да даде на Англійѣ случай да опыта своѣ-тъ си политикѣ въ Ц/градъ. Сега когато Англійѣ не сполучи да извѣрѣи, нѣ-що, тя трѣбѣ по-добръ до остави три-тъ Сѣверны Силы да ся занимаѣтъ съ Исто-чны-тъ работѣ.

Бѣлградъ, Ян. 5. — Отъ свѣдѣнія съ-браны отъ чиновници които пристигатъ въ-ка отъ Кишиневъ, азъ съмъ наклоненъ да вѣрѣвамъ че раздадены-тъ слухове за не-достаточны-тъ на Рускѣ-та войска при р. Прутъ сѣ были прѣувеличени, и Русіѣ-тъ позволяватъ на неприятели-тъ си да нама-ляватъ силы-тъ имъ.

Берлинъ, Ян. 6. — Руско-то Правите-лство ся старае да ся оздрави Австрійскѣ-та неутралностъ въ случай на войнѣ съ Турціѣ. Остава да ся види дали новы-тъ прѣговори сѣ повече нѣщо отъ едно опы-таніе да заплашѣтъ Турціѣ.

С.-Петербургъ, Ян. 11. — Увѣряватъ че Руско-то Правительство полага голѣмы старанія да накара Силы-тъ да направятъ друго дипломатическо дѣйствіе върху Исто-чный-тъ въпросъ.

Атина, Януар. 16. — Общо-то мнѣніе въ Гръціѣ е задоволено съ слѣдствіе-го на Цариградскѣ-та Конференція. Народъ-тъ въ Гръціѣ въобще желае щото Елипско-то Правительство да поддѣржа пріятелскы-тъ си сношенія съ Турціѣ.

Вашингтонъ, Ян. 18. — И двѣ-тъ Ка-мары на Конгрѣсъ-тъ одобрили прѣдложе-но-то третейско сѣдилище да рѣши Прѣд-сѣдателскый-тъ изборъ, и страхъ-тъ за е-дна ме-ждуособнѣ войнѣ, която можаше да произлѣзе отъ тѣзи распрѣ, е исчезналъ.

Віена, Ян. 18. — Полуофициалны-тъ вѣст-ници излагатъ че общо-то мнѣніе въ Ав-стріѣ е задоволено съ новинѣ-та за пря-мы-тъ прѣговори за миръ, които ставатъ ме-жду Портъ-та и Сърбіѣ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Обществѣ.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-та на Д. Араміана

Агопѣанъ-Ханъ № 11.